

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 105**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

mycket tack för brefvet! Vet du, det skrämde allt mig
betydligt, att han åter varit sjuk. Kvarnå beror det, var du
nu åter sjuk i det. Det skrämmer mig mest tror jag, att
du ej alls är rädd. Du vet ändå att den tragedi vi skulle gå
till mötes om han blefve allvarsamt eller jag menar obotligt
sjukt efter en nådless här Kreuznachter vore det förfärligaste
vi kunde tänka oss. Du får alls vara förständig för honom
med. För resten så kan jag inte betrakta den där Kreuznach
hängta med nådless särskild respekt. Jag tror det är mest
skutterläge. Det någ man väl hur alla blefva gelna
efter ett nådless hat och lätylif. Vore du riktigt normal
så tror jag att du efter ett nådless är inte skulle längta efter
något mer af afveetyr och faror. Framförallt tror jag
att du skulle vilja spara dina krafter ersatt och utslutande
på skrifningen. Den där Barlen är riktigt ett förfärligt

Tänk om hans hustru och barn vinste därför de nu två
är i nåd mest danna för huss lif. Nej vet du, du får ej dra
ga nådless hat öfver dig. Han har så tydligt sagt dig och så
praktiskt klart visat hvad följden blir om du lockar honom, så
du måste allt låta det vara. Tror du, att jag någonsin hade
följt dig dit i fjol om jag vetat hur allvarsamt saken var för
honom. Och han borde kunna vänta litet mer aktsamhet af dig,
än af mig. Du säger du nog att det är han som börjat, men det
tror jag för det första inte ett ord af och för det andra så kan
det vara detsamma. Ställer du till något och det går olyckligt så
äro allt samvetskraven öfver dig lika hårt som hvar som är
börjat.

Det är en betydligt mer mänsklig, som inte förs farva en-
sam mellan Tralleborg och Lund, men att lifva midt uppe
det farligaste lände, det motar du alldeles utan fruktan.
I fjol brödde du dig heller inte om att han blifvit sjuk, så
vi vore i Osterode. Du var bara oed och skref så att jag
måste tvinga dig att mildra brefvet. Detta är naturligt-
vis den stora, enda, upphöjande kärleken, som står
högre än allt annat i världen.

~~6/6~~

Man har tagit fram ett nytt sätt att laga mat. Det är i en gammaldags
herregård eller herrgård tillhörig en sjökaptenens, och
där är utmärkt god mat. Men det är något å la hotel Sol.
Det är trevligt, men en del saker påtas med kunnor och röket får alla
ej betraktas. Elise har varit där en fyra fem år och har tagit det
med ro, men hon har hört den, som nämna sig besvärade.
Gårdgårdar finns helt nära, där man kan få bra mat, men man
måste man ha hos sjökaptenens, där äter tablethöte, förstår du.
Vill du nu ha något ofruktligt efter Oranienhof så skulle
du kanske vilja fara dit, men det är väl bäst att hålla om hur det
är. "Är här rent?" sade Christensen. Vid Kullens fot ligger två
berämda fisklägen Arild och Cholle, där man och kan vara och
där finns nog bättre resurser, men det är mer en upp
på bergst och vi kunna ej traska upp dit kvar dag som andra
göra. Det är som Giardino och Taormina - hvad höjdförhållande
angår. Annars är det ingen likhet. Det tror du väl inte heller.
Lördagen förstår nog mycket för en af naturnyttningarna här hemma
Jag tänker bara bara på fjärrer och bängtar till de förskollers berg
omkring Paupai. Jag kan endast säga att ^{vi} ni åter imponeras
på mig. Komman gör det ej. Men den vinterdagen vi foro till
Kungöf i vintern den var härlig. De hvita blommorna i våra
planteringar brukar jag mig ej om. Jag bara bängtar efter pioner.
Jag är dock säker på, att man skulle kunna sätta in mer färg
om man ville.

Prins hade en så gammalhärlig artikel i går i Stockholms-
tidningen. Det var avsett mot Berentzen, som önskat att en vesle-
skrifverste skulle bota bli att skriva utan i stället bota sin själ
alla "bildla bakgrund till en stor diktares begäring". Så huggor
han på honom för hans självförverkligning. Och hvarför ville
han ha en, som skrifer sådär, som han säger till harmoniska
bakgrund - Och hvarför kan man ej få lof att minslyckas. Det gjorde
hans Berentzen med i sina många dagar. Och hvarför skulle det jämt beta
nå nu som fruntimmer att de ej få skriva. Och så får Ellen Key en snårt-
darsen har kritiserat Heidersen mycket sympatiskt men med
uttrycklig protest mot att elletta nägarna blir ett nationalespos -
Apråpas det, så är det väl svarare Invalsky, som är nationens skald
nu, men han har väl alltså gått tillbaka. Valer Kustat var ju utan allt
sammanhang - Bara Aling Aling -

Man har tagit fram ett nytt sätt att laga mat. Det är i en gammaldags herregård eller herrgård tillhörig en sjökaptenens, och där är utmärkt god mat. Men det är något å la hotel Sol. Det är trevligt, men en del saker påtas med kunnor och röket får alla ej betraktas. Elise har varit där en fyra fem år och har tagit det med ro, men hon har hört den, som nämna sig besvärade. Gårdgårdar finns helt nära, där man kan få bra mat, men man måste man ha hos sjökaptenens, där äter tablethöte, förstår du. Vill du nu ha något ofruktligt efter Oranienhof så skulle du kanske vilja fara dit, men det är väl bäst att hålla om hur det är. "Är här rent?" sade Christensen. Vid Kullens fot ligger två berämda fisklägen Arild och Cholle, där man och kan vara och där finns nog bättre resurser, men det är mer en upp på bergst och vi kunna ej traska upp dit kvar dag som andra göra. Det är som Giardino och Taormina - hvad höjdförhållande angår. Annars är det ingen likhet. Det tror du väl inte heller. Lördagen förstår nog mycket för en af naturnyttningarna här hemma. Jag tänker bara bara på fjärrer och bängtar till de förskollers berg omkring Paupai. Jag kan endast säga att vi ni åter imponeras på mig. Komman gör det ej. Men den vinterdagen vi foro till Kungöf i vintern den var härlig. De hvita blommorna i våra planteringar brukar jag mig ej om. Jag bara bängtar efter pioner. Jag är dock säker på, att man skulle kunna sätta in mer färg om man ville.